

»namque summe vituperabili consilio, vel dicam fraude, »homo iste, incredibile dictu, Xenophontis orationem, man- »gonis more, occulte perpolire cupiens, nunc singulas le- »ctiones male immutando, (tametsi hoc rarius), nunc verba »singula aut etiam plura, perperam stulte, ridicule infercien- »do eam foede adulteravit; neque hoc solo facinore conten- »tus, Salvini quoque versionem italicam, ut insititiis suis »verbis responderet, clam interpolavit. Quibus de caussis, »in adnotationibus nostris, alias serio graviterque repre- »hendi, alias jocosè increpari meruit. Tres istae superiores »editiones reducunt in memoriam proverbium illud: Ἄνδοι »πιοηροί, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, τρίτοι δὲ πάντων Κἄρες ἐξωλέστα- »πτοι». Περὶ τῆς αὐστηροτάτης ἐπικρίσεως ταύτης κατὰ τοῦ Πο- »λυζῶη Κοντοῦ ὁ φιλέλληνας καὶ σοφὸς G. Chardon de la Rochette κάμνει τὴν ἐφεξῆς παρατήρησιν· Les griefs que M. le baron de Locella reproche à cet éditeur sont très graves, sans doute, mais il me semble, que ces reproches pouvaient être faits d'un ton moins aigre. M. le baron écrivait dans le dix-huitième, et non dans le seizième siècle.

(243) — Ἡμερολόγιον τοῦ χρόνου 1794, ἐν ᾧ περιέ- »χονται πολλὰ ἀξιόλογα. Ἐν Βιέννῃ· ἔκ τῆς τυπογραφίας Γεωργίου Βενδότη, εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τοῦ ἡμερολογίου τούτου ἔγινε τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ δευτέρα ἔκδοσις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τυπογράφου.

(244) — Ἄνθος Ἀρετῆς καὶ Γνώσεως, ἦτοι Συνάθροι- »σις κανόνων τινῶν, δι' ὧν δύναται τις νὰ ζῆσθαι τιμίως καὶ εὐτυχῶς. Νῦν πρῶτον μεταφρασθὲν πρὸς ὄφελος τῶν φιλα- »ναγνωστῶν. Ἐν Βιέννῃ, 1794. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Γεωρ- »γίου Βεντότη, εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώνυμος μεταφραστὴς τοῦ βιβλιαρίου τού- »του εἶναι αὐτὸς ὁ τυπογράφος Βεντότης, ὅστις ἐπρόσθεσεν εἰς τὸ τέλος καὶ τὴν μετάφρασιν ἐτέρου βιβλιαρίου Γαλλιστὶ γε- »γραμμένου καὶ ἐπιγραφομένου· Τέχνη τοῦ ζῆν, ἦτοι Νουθεσίαι ὀφέλιμοι πῶς νὰ ζῆσθαι τις ἐν εἰρήνῃ καὶ γαλήνῃ, εἰς τὴν συναρπαστροφὴν τῶν ἀνθρώπων.

(245) — Ἡ Σκριτοῦρα Δόπια, ἦτοι ἡ Τάξις τῶν

